

Våre flygere i kamp — Luftkrigen i Norge 1940 —

av Finn Arnesen

Luftkrigshändelserna i Norge i anslutning till den 9 april 1940 och det norska flygvapnets kamp den närmaste tiden därefter föreligger nu för första gången i bokform. Det är en dramatisk läsning, byggd på officiella rapporter med inslag av ögonvittnesskildringar från den som var med. Som författare står den 30-åriga norske flygjournalisten Finn Arnesen, i vardagslag redaktör för den norske flygtidskriften "Vi flyr".

Boken inleds med en sammanfattning av de norska flygstridskrafternas status före krigsutbrottet. Det blir en ganska dyster bild av 30-talets försammler: flygvapnet var i viss mån en illusion med föråldrad materiel och otillräcklig utbildning. Det saknade inte varnande röster, men de ledde till intet resultat.

Man får sedan följa jaktförbandet på Fornebu den 9 april, marinflygarna vid Horten samt spaningsdivisionen på Kjeller. Den bittra sanningen blev, att man tvingades dra sig undan de tyska angreppen för att vinna tid. Man hade inte haft krig i landet på 125 år, och angreppet blev något av en shock för de flesta. Ingen trodde i grund och botten att man skulle dras in i kriget, och resultatet blev förvirring och bristande översikt av vad som egentligen hände. Jaktdivisionen med Gloster "Gladiator" som startade från Fornebu var den som bet ifrån sig bäst, men redan kl 0900 hade tyskarna tagit flygfältet, och man var tvungen att landa på andra fält.

I de följande kapitlen redogörs för hur kampen fördes inom andra delar av landet under den 9 april. Kampviljan var det inget fel på, men den underlägsna flygmaterielen och bristen på ammunition och drivmedel gjorde insatsen till en alltför ojämn kamp mot övermakten.

Man drog vidare norrut, reorganiserade så gott sig göras lät, improviserade så gott det gick och när det inte gick längre flög de som kunde över till Skottland för att fortsätta kampen därifrån.